

Több gázpalackot töltenek Szegeden

Szegeden azokban a lakásokban, ahol vezeték gáz nincs, igen kedvelt, elterjedt a palackos butángáz használata. Ezt bizonyítja az is, hogy a városban jelenleg több mint 3700, a megyében pedig mintegy 12 ezer butángázpalack-bérlő van. Az igények azonban egyre nőnek, és szinte naponként jelentkeznek az újabb igénylők a palackos gázra. Ezt figyelembe véve az ÁFORT az év elején Szegeden egy korszerű, új butángázpalack-töltőtelep építését kezdte meg. A modern, új töltőtelep a régi helyén, a vágóhid mellett épül, természetesen sokkal nagyobb területen, korszerű gépekkel felszerelve. A nyáron érkezett meg a helyszínre az első, 66 köbméteres óriástartály, s a napokban ismét két újabb, nagy teljesítményű gázartály szerelését kezdték meg. A butángázpalack-töltőtelep teljes korszerűsítése az év végére fejeződik be, de addig is folyamatosan több száz, a későbbi időpontban pedig több ezer újabb szegedi és Szeged környéki lakos válhat gázpalackbérlővé. Képünkön: teherautó szállítja a frissen töltött gázpalackokat a megrendelőkhez.

(Somogyiné felv.)

Szeged legtisztább városrésze: az I. kerület

A társadalmi összefogás jutalma

Idén év elején a szegedi városi tanács végrehajtó bizottsága tisztasági versenyt hirdetett a kerületi tanácsok között. A tanácsok egészségügyi állandó csoportjai nemcsak a verseny kedvéért, hanem elsősorban a város tisztaságáért mozgósították a lakosságot. Valamennyi kerületben lelkes munka kezdődött. A lakosság parkosította, fásította az utcákat, rendbehozta, tisztította az udvarokat, padlásokat és pincéket.

A kerületi tanácsok sem ültek tétlenül. A város tisztaságával foglalkozó vállalatokat jó munkára ösztözték. Idén különösen szép munkát végzett a Köztisztasági Vállalat útépítő részlege. A kerületi tanácsok kérésére a »szépséghibákat«, az apró gödröket is igyekeztek gyorsan javítani.

A tisztasági verseny értékelésekor kiderült, hogy

a legeredményesebb munkát maguk a lakók végezték.

Szeged sok utcája dicsérettel tevékenységüket. Feltűnően tiszták és rendezettek a belvárosi sétányok és parkok, Újszegeden a József Attila-telep, a Bérkert utca és a Bérkert sor. Ezenkívül az I. kerület területén az Aradi vértanúk tere, a Batthyány, a Lengyel, az Osztrovszki és a Szűcs utca szépen parkosított.

Az I. kerületben nagy gondot fordítottak az udvarok, pincék és padlások

tisztaságára is. Az egészségügyi aktivistákon kívül a körzeti orvosok is sok segítséget nyújtottak a lakóknak különböző akcióikhoz. Az I. kerületben csaknem valamennyi nyílt csatornát megtisztítottak, az utcára néző pincéblakokat kijavították,

a tereket és utcákat gyomtalanították.

A III. kerületben a tisztasági verseny eredményeként sok-sok utcát parkosítottak, csinosították a lakók. Így a Sürkány, a Földművelés, a Faragó, a Pál, a Menhely, a Hamán Kató utcát; rendezték Hattyastelepet, és az Indóház teret.

A városi tanács végrehajtó bizottsága értékelt a tisztasági versenyt, megállapította, hogy legtisztább városrész Szegeden az I. kerület, bár a többi kerületeknek sem kell szégyenkezniük. A végrehajtó bizottság az első

az I. kerületi tanácsnak jutatta a verseny első díját: 50 ezer forintot.

Ezt az összeget a kerületi tanács köztisztasági feladatok megoldására fordítja. A tanács dicséretben részesítette a tisztasági verseny második helyezettjét, a III. kerületi tanácsot. A végrehajtó bizottság úgy döntött, hogy

a jövőben nagyobb összeget, 75 ezer forint jutalmat tűz ki,

s a tisztasági verseny első

helyezettjét változatlanul 50 ezer, a másodikikat pedig 25 ezer forint jutalomban részesíti.

Országos forgalomszámlálást szervez a KPM

Az utógi szakembereknek sok adata van szükségük ezekben az években, amikor hozzálátnak a magyar úthálózat 15 éves fejlesztési tervének kidolgozásához. Volt néhány évvel ezelőtt — 1955—1956-ban — országos forgalomszámlálás, ez azonban inkább csak a felszabadulás utáni forgalmi helyzetről nyújt képet. Ezért a Közlekedés- és Postaügyi Minisztérium intézkedett, hogy 1963. január 1-től december 31-ig új országos közúti forgalomszámlálást tartssanak.

Az a törekvés, hogy min-

den fontos utat, amelynek fejlesztése egyáltalán szóba jöhet, megvizsgáljanak, felmérjék napszakonként, a hét különböző napjain, évszakonként a forgalmat és a legfontosabb adatfeldolgozás segítségével kiszámítsák a forgalom fejlődésének várható mértékét.

A vidéki városokban 16 ellenőrző állomás lesz és mintegy 45—50 főállomás a különböző jellegű utak különböző szakaszain. Az országban mintegy hatezer mellékállomáson is gyűjtnek forgalmi adatokat.

Sokszor beszélünk ma-napság a vezetés mód-szereiről, s ezért akad-nak olyanok is, akik azt hiszik, hogy ez valami új fogalom, melyet ma teremtet meg a közszellem. Bárha beszélhetünk volna róla ilyen igényekkel már évekkal ezelőtt is, akkor most sokkal könnyebb lenne a tényeket hozzáigazítani a követelmé-

Korszerű emberek, korszerű vezetés

Az automata gép érzékenyebb, mint az ékszj-meghajtásos, melynek minden fogaskereke szinte külön csatlog. Jobban kell ügyelni is rá, mert ha a megszokott mozdulattal oldalba vágják, amikor akadozik, nemhogy rendbe jönne, de megáll. Sokkal finomabb, bonyolultabb a szerkezete, több a hibalehetőség is vele. Ezért azután lehetőleg szakértő embert lehet melléje, aki úgy vigyáz rá, mint a saját szemé fényére. A fogantyúra, gombokra érzékkel teszi kezét, s figyel, kigyúlé időben a megfelelő jelzőlámpa. Szóval, jól bánik a géppel, nem ajánrozza, de megkívánja tőle, hogy szépen dolgozzék.

Vajon a gép kezelőjével is úgy törődnek mindig, mint ő a géppel? Hiszen az ember komplikáltabb minden gépi berendezésnél. Különösen az új típusú, szocialista ember, aki számára a munka nem kényszer, hanem életszükséglet. Aki öntudatának jelzőlámpáival milliószor finomabban reagál a külső behatásokra, mint akármerlyik kitérőn megszerkesztett kibernetikus csoda. A korszerű emberekkel sokkal inkább korszerűen kell bánni, mint a korszerű gépekkel.

Hiszen még az sem bizonyos, hogy akinek egyetemi végzettsége van, tud bánni az emberekkel. Fiatal textilmérnökökről hallottam a példát, akik panaszkodtak, hogy sokszor a saját kárukon kellett megtanulniuk, hogyan lehet szót érteni beosztottaikkal. Mert ha hasonlóképpen fiatal művezetőnek adtak ki utasítást, nyugodtan megbeszélheték vele a végrehajtás módját is. De ha ugyanezt az eljárást alkalmazták olyan művezető szemében, aki már »vén róka« a szakmában, nyomban sértődés lett a vége. Ilyen esetben tehát még az iskolai végzettség sem ér sokat, ha nem párosul hozzá kellő tapasztalat is.

Gazdasági vezetőink tömegkapcsolata — a tapasztalat szerint — általában nem eléggé mély, vagy néha túlságosan is széles. Pedig ez a kapcsolat nem frázis, hanem szükséglet. Csak akkor válik értelmetlenné, ha valaki »lemegy a dolgozók közé«. »elbeszélgetést tart velük«. Nem véletlen, hogy e téves fogalmak nyelvi megjelenítő formája is antipatikus és magyartalan. Sajnos, nem kell nagyítóval keresni egyik szegedi üzemben sem olyan művezetőt, aki bár nap mint nap egy fedél alatt él beosztottjaival, egy levegőt szív velük, olyan messze van tőlük, mint Makó Jeruzsálem-től. Vajon hány vezető mondhatja el magáról az önvizsgálat percében, hogy ismeri

munkatársait? Sőt, nemcsak ismeri őket, hanem mindig szem előtt is tartja jogos érdekeiket, igyekszik szakmai felkészültségüket növelni, mindegyikben megtalálja a jó tulajdonságokat, hibáikról pedig tárgyilagosan alkot véleményt? Pedig minden ember, legyen fiatal vagy öreg, akkor látja csak munkájának, életének értelmét, ha elismeri róla, hogy szükség van rá a kollektívában, hasznos tagja a társadalomnak.

Említettük, hogy hiba az is, ha egy vezető a kelletnél jobban »összeforr« beosztottjaival. Ezzel is gyakorta lehet találkozni. Legeklátásabb példáját talán az a szalámigvári művezető adta, aki mikor a normarendezés »kényes« kérdése került szóba, inkább kijelentette, hogy forduljanak a párttitkárhoz: majd az megmagyarázza, hogy miért van rá szükség.

Ebből az esetből egy másik tanulságot is le lehet vonni. Azt, hogy a gazdasági és a politikai munka sohasem választható el egymástól. Nyilvánvaló, hogy nem dolgozhatott jól az az üzemi pártszervezet, ahol lemaradtak a tervek teljesítésével. De megfordítva is: az a vezető, aki képtelen elvégezni a rábízott gazdasági feladatokat, minden bizonnyal nem érti a párt politikáját: vagy azt nem látja be, hogy ahhoz a munkához neki magasabb fokú szakmai ismeretekre kell szert tennie, vagy nem veszi észre, hogy elavultak vezetői módszerei. Roppanat szűklátókörűség ma már a politikát csupán kül- és belpolitikára osztani, és azt képzelni, hogy kívülállóként is lehet figyelgetni a fejleményeket. A »belpolitika« utóvégre is a munkaadók mellett, a műhelyekben kezdődik, s végsősoron átcsap a »külpolitikára«. Mostanában már csak nevetünk azon a régi rigmuson, hogy »Gyűjtsd a vasat és a fémeket, ezzel is a békét véded!«, mert elbagatelizált egy valóban reális, valóban igaz szemléletet. Mert öt kiló ócskavassal sajnos nem lehet megváltani a békét, de ugye azt már felesleges bizonygatni, hogy mindennapos munkánk apró tégla a szocialista világrendszert építik, s ily módon mégis csak a béke fenntartásához járulunk hozzá.

Lehet, hogy első pillanatra semmiségnek tűnik, ha egy művezető a munkadarabot odalöki a munkás elé, ha az osztályvezető legorombítja beosztottját, ha az igazgató anélkül dönt egy fontos kérdésben, hogy meg sem hallgatja legilletékesebb munkatársainak véleményét. Utóvégre fejelem is van a világon, meg egyszemélyi vezetés! Jó, jó, de éppen ezek miatt van szükség arra, hogy minél jobban kibontakozzék minden ember alkotóképessége. A korszerű vezetés egyúttal teret nyit a személyiség kialakulásának, olyan légkör teremt, amelyben öröm dolgozni és szívesen lazsálni, érdemes újat, különbet, szobét produkálni, s nincs többé táptalaja a közömbösségnek, a karrierizmusnak, a rossz emberi tulajdonságoknak.

A párt kongresszusának ideje közeledvén, számtalan olyan kérdésről esik szó, mely végsősoron összefügg az iparvezetés színvonalával, módszereivel. S elhangzik a figyelmeztetés is: sohasse feledjék el a vezetők, hogy azokban a gvá- rakban, melyek irányításával őket megbízták, nemcsak cipők, ruhák, fonalak, ponyvák készülnek. Az automata gép, az ésszerű munkaszervezés, az átgondolt technológia sem magáért való. A termeléssel történő kell ezt minden vezető tudnia, de még sokkal inkább kell tudnia az azal, hogy a gyár falain belül formálódik társadalmunk alapja, az új, szocialista ember.

FEHÉR KALMAN

Bontanak az Otthon-ház helyén

Napirenden van — amint erről lapunkban részletesen beszámoltunk — az Oskola utcának és környékének rendezése. E munkák keretében még idén megkezdik a Roosevelttéri oldalon a négyemeletes Otthon-ház építését, a műemlék jellegű halászcserda után, egy öreg és avult épület helyén.

A szakemberek — amint képünkön látható — bontják már az avult épületet, hogy a helyén felépítsék a rendkívül kor-

szerű Otthon-házat, melyet színes külső burkolattal látnak el. Minden emelet végében napozókat építenek. Falai között 32 egyszobás és 20 másfél szobás, főzőfülkével, zuhanyozóhelyiségekkel, illetve fürdőkagylókkal ellátott lakást hoznak létre. Ebben a házban, amely célját tekintve első lesz Szegeden, gyermektelen magánosok, nyugdíjasok kapnak majd főbérleti otthont. Az emeletek között lift közlekedik, s a lakók kényelmére közös ebédlőt és társalgót is berendeznek.

Kubai diplomata szegedi látogatása

Tegnap, csütörtökön délelőtt Szegedre érkezett Oscar Mas Bringenez, Kuba budapesti nagykövetségének tanácsosa és felesége. A kubai vendégeket Nagy István, a Hazafias Népfrent Szeged városi titkára fogadta, majd kérésükre városnéző körútra indultak. Oscar Mas Bringenez tanácsos és felesége felkereste a múzeumot, a Szegedi Textilműveket, valamint az Ady Endre Diákotthon, ahol a kubai nagykö-

vetség tanácsosa a diákok kérésére a kubai fiatalok életéről beszélt.

Este a Juhász Gyula Művelődési Otthonban a Hazafias Népfrent I. kerületi bizottsága, valamint a művelődési otthon rendezésében kubai esten, nagyszámú érdeklődő előtt számolt be a kubai forradalomról és a kubai nép életéről Oscar Mas Bringenez.